

שבועת הפקדון פרק חמישי שבועות לח.

מסורת הש"ס

(א) [נכרות כה. ושי"ן]
(ב) קדושין מד. ע"ש. (ג) לעיל
כב. (ד) נפ"ר חוס' יבמות מז:
ד"ה בשטבל. (ה) [לעיל לו:].
(ו) קדושין מז. ונחום ל:
(ז) לעיל כב. (ח) [פירושין
זו:]. (ט) ש"ך [לע"ב] [לעיל
במשנה]. (י) [נפ"ר חוס'
כתובות מב. ד"ה ר' שמעון
פוער כ"י מנואר היעזב].

הגהות הב"ח

(ב) תום ד"ה אלא ט'
דלקמן קאמר טעמא:

מוסף רש"י

אלא מרוא ליבא
למשמע מניה. דחל
מתני' ולא טול דוקא אל
הא מנייה דוקא, וזו
רש"י וזו ספק, וזנה ספק
אטו סווא ואל דיעני
מנייה דוקא דנחמ מניה
(שבת כ"א). שבורה.
סאין' ק' ביד ואל
ק' ואל ק' חייב. אש
גולט (קדושין מד.). לא
ק' ואל ק' ואל ק'
שבורה. דנענין שטות
הארוניס אל אס סוכר
שטות תחלה אל דעני
סכלא וכללא ס' (שם)
והויסי' ק' ק' לא ק'
דוקא סכ' וזו אכל ואל ק'
ואל ק' כדלא חזי, עייש
(מגוה'ס'ס).

[illegible]

כלל אינו חייב אלא אחס. לקמיה מפרש מאי כלל ומאי פרט: ולא
 בלך גרסין בכולהו ולא גרסין לא כך: כללו של ר' מאיר וכו' פרטו
 של רבי יודוס. מאי ששער ר' יהודה שהיה עושה ר' מאיר כלל
 דהיינו ולא כך ולא כך עשאן ר' יהודה פרט. וממילא שמעין דפרטו

של רבי מאיר הינו לאן לך לא לך דא
לא מאי הוי פערטא לרבי מאיר והוא
כללו של רבי יהודה דא לא לך לרבי
יהודה נמי פערטא והוא חשיבא כלל
אלא שאין לכס מאי שגא ולא לך
דנקט: **הכל מודים בנולא** ק"ש **שזא**
שערס. רבי מאיר לא פליג אדר'
היה בנולא לך והכי קאמר רבי יהודה
ולא לך הוא דהוי פערטא אבל לא
לך כללא דלא שנובעא קלי. ולקמיה
מפרש מהיכא דייק ר' יוחנן דתמריהו
לרבי מאיר פריעי הוי: **ושמאל אמר**
לך אדמודי ליה אדודי ליעולג עליה
איעולגו. כלומר אי קיד' דשמייה ר'
יהודה לרבי מאיר דמשי' לתמריהו
פערטא לא הוי ליה נמיקטמ מילתא
בנולא לך דמודי ליה בגויה אלא הכי
הוי ליה למחמי רבי יהודה אומר לא
לך אינו חייב אלא אחת נמיקטמ
מילתא דפליג עליה בגויה: **קסס**
תמניחין ר"מ: **מן ולא לך ולא לך**.

מִדְקָאמֵר ר' יְהוּדָה
 מְכַלֵּל דְּשִׁמְעִיָּה לֵר' מ' ^א
 וְאָמַר לִיה' ר' יְהוּדָה פִּרְיָה
 תְּרִיבִיהוּ לֵר' מֵאִיר פִּרְיָה
 יְהוּדָה בּוֹלָא לֵר' מוֹדִינָיָה
 עֲלֵךְ וְשִׁמְוֵאל ^ב עֲדֵי דִרְא ^א
 עֲלִיהּ אִיפְלוּגִי וְרַבִּי
 מִדְקָאמֵר ר' מֵאִיר ^ב שִׁשְׁ
 כֻּלָּא הוּי מְכַלֵּל דּוּלָא
 סִלְקָא דַּעֲרָךְ וְלֹא לֵךְ
 לֵן שְׁבוּעָה שְׁאִין לֵבָם
 לֹא לֵךְ וְלֹא לֵךְ וְלֹא
 שְׁאִין לֵבָם בִּידֵי וְשִׁמְעִי
 וְלֹא לֵךְ כְּאוּמֵר שְׁבוּעָה
 תֵּנָּה לֹא לֵךְ וְלֹא לֵךְ וְלֹא
 תֵּן לִי פְקֻדָּן וְתִשְׁוֹמַת

תשומות יד גול אביה
בוסמין והאי תנא כל
לא שזא כזית כזית
ר' מאיר אומר אפילו
תני חטה שעורה כזית
אפילו תמה בכלל חזון
תן לי פקדון ותשומת
ושעורין "א"ר יוחנן פ'
אמר אפרמי מייחב אמר
הייא הרי כאן חמש ע'
קא חשיב דכללי לא כ'
ההיא אפקדון ותשומת
חמשה תובעין אותו ו'
לנו בידך אמר לאו
יד גול ואבידה ולא

[illegible][illegible]

מלא מהא איבא אַמֶשטע מיטג. ואס דאָמער ווידוק ממחנין
דפירקין ודף לו: דפטרין בנקם וכל שכן בקרקע בדמוכה
בפ' שבעה העדות (ועל דף לה.) דקאמער ור' יוחנן דאמער משביע
עדי קרקע פטורין מאי בנייהו איבא בנייהו קנס ולא פירכא דלקמא

טעמא משום דלא כפר ליה ממונה טל
היה מתחייב בהדאטא אלב גבי עדות
מאן דפטרי בעדי קרקע מחייב בעדי
קנס שהרי תחייב ע"י עדותו כמו שפיר
ממון: **הבא** גרם לא א"ר לא א"ר
וצא א"ר ולא גרסקין וי"ו כטולו אלב
בנחרא וי"ו בכל היה דמיית דלי
גרסי' וי"ו כטולו אס כן בחקנסא
דמוקי לה כרבי לימא ר' יהודה היא
דלמא ולא קן פרטא הוא אלב השמא
לא מתקומא כוותיה דלא תרזייה
משבי פרטא בין ביו"ד בין דל"ה וי"ו
ואסוגיא דשמעתין קשיא דלמא בפ"ב
דנחמס (דף ל: וסג) דטפי' הוי פרטא
בנא וי"ו מבריי' לה ר' יהודה דלמא הס
אז דלמא כות וכות' לה ר' יהודה פטרי
הוי וכל שכן כות כות וכספר יסן
גרם הכא כולה סוגיא איפסא ור' יוחנן
אמר הכל מודים בנא קן שהוא פרט
לא מתקלי אלא בנא קן וגרסקין טני
ולא קן מני פקדון וספוסות ר' י:

כללנו ש"ר יהודה. פי' לא קן
פרטו של י"מ פי' בקונטרס
דלי' לרבי יהודה נמי פרט לאחא
נקט ר' יהודה טפי ולא קן ואחא
לא נקט לא קן משום למדנה בה
י"מ וי"ל דמכל מקום הוה ליה לממזר
אף ולא קן. **היה באן ב"ר**
חטאות. גבי שזבעת העדות מיתניא
דגבי פקדון הוה ליה לממזר אשמוות:
אנסות ופסיתו. חימה למאי
דלא מחזיקין ביהובא (בבב)
דף מה. אלא ביחוד כלי אי"כ הכא כיון
דפרעיה יחו' לא מיפטר שדבאה
וי"ל כגון שחדל זה בענין זה שיגבה
מן הכלל כל שחזיקו בו בית דין:
הדרן עלך שבעות הפקדון

יד וגול ואבירה תני
ת"ש תן לי חטין ושעורין וכוסמין תני שעורין
דכי שבשש תני ואולי אלא הא מני רבי היא דאמר
לא שגא כזית וכזית פרטא הוי תא שמע מדידה
חטה ושעורה וכוסמת חייב על כל אחת ואחת
מת מאי אפילו אמר רב אחא בריה דרב איקא
זין ושעורה בכלל שעורין וכוסמת בכלל כוסמין:
יד גול ואבירה שיש לי בידך כו': תן לי חטין
ומה מכולם מצטרפת פליגי בה רב אחא ורבינא חד
ללי לא מיחייב וחד אמר אכללי גמי מיחייב והתני ר'
ורה חטאות ואם איתא שעורים הוין האי תנא דפרטי
חשיב והא תני רבי חייא הרי כאן שעורים חטאות
יד וגול ואבירה בעא מיניה רבא מרב נחמן הוי
מרו לו תן לנו פקדון תשומת יד וגול ואבירה שיש
ד מהן שבועה שאין לך בידי פקדון תשומת
לך ולא לך ולא לך מהו אחדא מיחייב
או

מזה הכנה ותכנון לפרטת דוד' ויוחנן חסיפס נמר ירימה והסביבות
 לאחד חבטו תימן ושעורין וקמחין ואחד שבעה שאלין קר' בדי חסיה
 בע טמאות אה' כ' ה' וי' דללי לא חסיה א"ב אדמור: ואחרי: והסני
 אלא חסיב דללל: ומשני לעולם חלת יניחו דהדיא דללל ליחא וכי
 חד וחד דהוה לכו עשרים: אחדא מישיב. אבל חד וחד ממנן
 ון אלא ח' טמאות ד' משום ראשון ואחד לכל אחד מן האחרונים:
 ו

[illegible]

(ה) אינני מסר כאלו וי"ל וכן ה

עין משפט
גר מצודה

כח א ב מ"י פ"ו מהל'
שנועות הל' י נוס"ט
הל"ן וע"י נכ"ח נס"ד
מהל' נדרס הלכה יא:
כט ג מ"י פ"ו מהלכות
שנועות הלכה יא:

רבינו חננאל

מתי' שכונת התקון
כיצד ידוע לו חן ו
קדושתו כר' חר' הבלל
כלל אינו חייב אל א
שחן חייב על כל א
חא דברי ר' מאיר
יורה דא (סמוך) שבו
חן ולא על חייב על
אחא ואחא ר' אליעז
אמר כ' אמר ר' יורה
שם שמואל פטור לו
יורה שחא לו ר' א
אחא על כלל שר ר' מאיר
כלומר בואל חן ולא
שם חייב י' יורה על
אחא ואחא אינו מחייב
מאי אלא אחא על כן
ואחא פטור לו ר' מאיר
שם חייב על כל
אחא (אומר) חן כי בדי
לחא על (לא) חן (לא)
יורה פטור וזל חל
יחא אלא אחא על חל
זו הכריתא דיק שמואל
ואמר מרקא פפסר ר'
יורה ואחא חן (לא)
לחא פטור ואחא סבל
דשפעה לר' מאיר דאמר
כלל אחא ופליגי
ואמר כי אחא גרמא
חא לא על חן ר' יוחנן
דא דתי כלל. חן יוחנן
(אמר) ר' מאיר ר' יורה
תריהו פטור דואל
שחא חן על חלקי
אחא (לא) על חן ר'
אחא על כל ש' חן
אמר לו פטור אחא חייב
חן על אחא ואחא.
יורה פטור זה כלל חא
ואחא כלל ש' ר' יוחנן
באומר כולכו. ר' מאיר
חא דקוי ריק
מחתי. נתן שבו
שאן כלל בדי אחא חייב
אחא וסבסב חן

שפשה ר' מאיר, ורבי
 ראפר שפצנאל ר' אפר
 ראפר לכלל הוא
 מפלס דולל כלל הוא
 שפשה הוא. דאי ס'ד
 כשפולא ראפר ואל כל
 אל כל כלל הוא וליני
 במתי' ואל כלל הוא
 אתי חייב אל אחת וכו'
 שפשה שאין כלל ביד.
 ודחי שפולא ראפר ר'
 מאיר כפולא ר' אפר
 שפשה שאין כלל ביד
 דמי. ואקשנין שפשה
 מהמתי' ונתן שפשה
 שאין כלל ביד ואל כל
 אתי חייב על כל אחת
 וזה הנה מתי' לי
 מאיר היא דעתה הוא
 וקתי' דולל כלל הוא
 ופרקתי ותי' במתי' אל
 אל כלל הוא מתי' ר'
 מאיר. ותי' אקשנין שפשה
 שאין כלל ביד פקוק
 ופשוטת' ונול ואבדו
 חייב על כל אחת אחת
 ופרק' נמי בדקמיי' תני
 חשומתי ר' אפר ונול
 חשומתי ביד. (דמתי' [ותן]
 אקסו פליה (דמתי')
 דבראז כלל לי חטיס'
 ושפוקן ופוסמין כר.
 ופוקי' תני חטיס' תני
 שפוקי' תני ופוסמין.
 ליתר חשומתי עני ר'

לישני פרט זה, ודבריו רבי
ה' לר' מאיר פרטא הוא.
טען וכן שעורה וכן כוסמת:
אם כפר. ועוד נשבע חייב
לא באבדה חייב על כל אמת
שבועה עליו על הכל ככלל.
באבדה זהו פרט א' וחלקו
שבועה שאין לך בידי כאילו
טעס ושערין וקומטין זהו פרט.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones